

Temeljem odredbi članka 15. točka 2. i članka 8. stavak 1. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine br. 140/05 i 12/12) te članka 47. stavak 1. i članka 48. stavak 1., stavak 3. točke 1. i 6., te stavak 4. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07 i 36/09), po službenoj dužnosti, u predmetu utvrđivanja nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva BADEL 1862 d.d., Zagreb, Vlaška 116, OIB: 36749512860, Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na sjednici Upravnog vijeća održanoj 25. ožujka 2016. donijela je

RJEŠENJE

1. Utvrđuje se da je za Antu Perkovića iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, OIB: 79066456365, Marijana Ruždjaka iz Zagreba, Draškovićeve 31, OIB: 89125045917, Boženka Lozu iz Zagreba, Gorenci 45, OIB: 09240352402 i Ivana Perkovića iz Zagreba, Palinovečka 19N, OIB: 79614292598, dana 17. listopada 2009. godine nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva BADEL 1862 d.d., Zagreb, Vlaška 116, OIB: 36749512860.
2. Nalaže se Anti Perkoviću iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, OIB: 79066456365, Marijanu Ruždjaku iz Zagreba, Draškovićeve 31, OIB: 89125045917, Boženku Lozi iz Zagreba, Gorenci 45, OIB: 09240352402 i Ivanu Perkoviću iz Zagreba, Palinovečka 19N, OIB: 79614292598, u roku od 30 (trideset) dana od dana primitka ovog rješenja, u skladu s odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. br. 109/07, 36/09, 108/12, 90/13-Odluka USRH, 99/13-Odluka USRH i 148/13), podnijeti Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. navedenog Zakona o preuzimanju dioničkih društava.
3. Nalaže se društvu BADEL 1862 d.d., Zagreb, Vlaška 116, OIB: 36749512860, dostaviti ovo rješenje dioničarima društva ili omogućiti dostavu rješenja putem Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb, Heinzelova 62a, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovog rješenja.
4. Ovo rješenje objavit će se na internetskoj stranici Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga.

Obrazloženje

Temeljem ovlaštenja iz članka 15. točka 2. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine br. 140/05 i 12/12) i članka 47. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07 i 36/09, dalje: **ZPDD**), Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (dalje: **Agencija**) je po službenoj dužnosti provela postupak nadzora radi utvrđivanja nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva BADEL 1862 d.d., Zagreb, Vlaška 116, OIB: 36749512860 (dalje: **Ciljno društvo**). Nadzor se odnosio na razdoblje od 1. studenog 2007. do 17. listopada 2009. godine te se kod utvrđivanja nastanka obveze kao relevantne imaju primjenjivati odredbe tada važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07 i 36/09).

U postupku nadzora su kao stranke sudjelovale sljedeće osobe:

- Anto Perković iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, OIB: 79066456365, zastupan po odvjetniku Marku Ramljaku; predsjednik Uprave Ciljnog društva i predsjednik Udruge Badel 1862 d.d. Badel-Badelovcima u razdoblju na koje se odnosio nadzor,
- Marijan Ruždjak iz Zagreba, Draškovićeve 31, OIB: 89125045917, zastupan po odvjetniku Ivanu Filkoviću; odvjetnik Ciljnog društva u razdoblju na koje se odnosio nadzor,
- Boženko Lozo iz Zagreba, Gorenci 45, OIB: 09240352402, povremeno zastupan po odvjetniku Krešimiru Pejiću; odvjetnik Ciljnog društva u razdoblju na koje se odnosio nadzor,
- Ivan Perković iz Zagreba, Palinovečka 19N, OIB: 79614292598, zaposlenik Ciljnog društva i sin Ante Perkovića i
- Ciljno društvo zastupano po odvjetniku Goranu Obradoviću.

Nakon dovršetka postupka nadzora, analize svih dokaza pojedinačno i u ukupnosti te svih zaprimljenih prigovora stranaka, utvrđeno je da je dana 17. listopada 2009. godine nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva za sljedeće osobe za koje je utvrđeno da djeluju zajednički – Antu Perkovića, Marijana Ruždjaka, Boženka Lozu i Ivana Perkovića.

1. Tijek postupka

Postupak nadzora se provodio nastavno na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od dana 20. ožujka 2014. godine br. U-III-2984/2012, U-III-2993/2012, U-III-2994/2012 i U-III-3400/2012 (dalje: **Odluka Ustavnog suda**), kojom je ukinuto rješenje Agencije od dana 16. rujna 2010. godine, KLASA: UP/I-451-04/10-10/11, URBROJ: 326-321/10-58 (dalje: **Ukinuto rješenje Agencije**) i predmet je vraćen na ponovni postupak Agenciji. Ukinutim rješenjem Agencije bilo je utvrđeno da je za Antu Perkovića, Marijana Ruždjaka, Boženka Lozu i Ivana Perkovića dana 7. listopada 2009. godine nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva te je istima naloženo u roku od 30 dana od dana konačnosti Ukinutog rješenja podnijeti Agenciji zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva. S tim u vezi, Anto Perković, Ivan Perković i Boženko Lozo su dana 20. i 21. listopada, te 2. studenog 2010. podnijeli zahtjeve za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva (predmeti Agencije KLASA: UP/I-451-04/10-10/24, KLASA: UP/I-451-04/10-10/22, KLASA: UP/I-451-04/10-10/23), koji zahtjevi su odbačeni s obzirom da su bili nepotpuni.

U Odluci Ustavnog suda je, između ostalog, utvrđeno kako Agencija u postupku započetom po službenoj dužnosti radi utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva nije održala usmenu raspravu na kojoj bi strankama bilo omogućeno dokazivanje i raspravljanje o činjenicama koje je jednostrano utvrdila Agencija.

Ponovljeni postupak proveden je u razdoblju od 9. lipnja 2014. do 5. veljače 2016. godine te je isti uključivao uvid u dokaze prikupljene tijekom postupka koji je prethodio Ukinutom rješenju Agencije (pohranjeni u spisima oznake KLASA: 451-04/09-13/165, KLASA: UP/I-451-04/10-10/11, KLASA: UP/I-041-02/09-08/10), uvid u dodatne dokaze prikupljene tijekom ponovljenog postupka te provođenje usmene rasprave.

Usmena rasprava je održana u terminima 16. rujna 2014., 30. rujna 2014., 2. listopada 2014., 23. ožujka 2015., 24. ožujka 2015., 25. ožujka 2015., 9. travnja 2015., 10. travnja 2015., 15. travnja 2015. i 16. travnja 2015. godine te su tijekom iste saslušane stranke Anto Perković, Boženko Lozo i Ivan Perković, te 20 svjedoka, i to

[REDACTED]. Agencija ističe kako je Marijan Ruždjak osobno sudjelovao samo na usmenoj raspravi dana 30. rujna 2014. godine, iako je uredno pozivan na sve usmene rasprave. Napominje se kako je njegov punomoćnik na usmenoj raspravi 2. listopada 2014. godine podnio zahtjev za izuzeće službenih osoba koje vode postupak kao i svih članova Upravnog vijeća Agencije, a koji zahtjev je odbijen zaključcima Agencije od dana 16. siječnja 2015. godine, protiv kojih je Marijan Ruždjak pokrenuo upravni spor. Dana 9. listopada 2015. godine Agencija je zaprimila i zahtjev Ante Perkovića za izuzeće službenih osoba koje sudjeluju u predmetu utvrđivanja nastanka obveze objave ponude za preuzimanje Ciljnog društva koji je odbila zaključkom od dana 30. listopada 2015. godine.

O obavljenom nadzoru i utvrđenom činjeničnom stanju sastavljen je zapisnik (KLASA: UP/I-034-01/14-01/03; URBROJ: 326-01-770-771-15-113) od dana 25. rujna 2015. godine (dalje: **Zapisnik**) koji je uredno dostavljen strankama. Na Zapisnik su prigovor u roku izjavili Boženko Lozo i Ivan Perković, a prigovor izvan roka je izjavio Marijan Ruždjak. Neovisno o tome što je jedan prigovor pristigao izvan roka, Agencija je razmatrala sve zaprimljene prigovore. Anto Perković je dopisom koji je Agencija zaprimila dana 9. listopada 2015. godine zatražio produljenje roka za dostavu prigovora na Zapisnik koji je Agencija odbila zaključkom od dana 4. studenog 2015. godine. Do dana sastavljanja ovog rješenja, Anto Perković i Ciljno Društvo nisu uložili prigovor na Zapisnik.

Marijan Ruždjak u svom prigovoru navodi kako je Agencija trebala prekinuti ovaj postupak dok se ne riješe upravni sporovi vezani za status Ciljnog društva kao stranke u ovom postupku te izuzeće službenih osoba. Odredbom članka 55. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine br. 47/09, dalje: **ZUP**) propisano je ako se u postupku rješavanja upravne stvari pojavi pravno pitanje koje čini samostalnu pravnu cjelinu, a bez rješavanja kojeg nije moguće riješiti upravnu stvar, službena osoba može riješiti to pitanje ili postupak prekinuti rješenjem dok nadležni sud ili javnopravno tijelo to pitanje ne riješe.

Za prethodno pitanje je dakle bitno da bez odgovora na to pitanje određenu upravnu stvar (glavno pitanje) nije moguće riješiti. U konkretnom slučaju, neovisno o tome je li nekom dodijeljen status stranke ili ne, kao i da li su na predmetu radile osobe koje su trebale biti izuzete, glavno pravno pitanje (utvrđivanje nastanka obveze) je moguće riješiti te stoga nema osnove za prekid postupka.

Dana 5. siječnja 2016. godine Agencija je zaprimila podnesak odvjetnika Marka Ramljaka kojim se traži da Agencija pribavi od Ciljnog društva sve pravno valjane punomoći trećih osoba izdanih Anti Perkoviću kao opunomoćeniku do dana 15. srpnja 2002. godine, a ne samo one koje su i dalje bile važeće na dan 7. listopada 2009. godine. S obzirom da bi Anto Perković kao opunomoćenik sam trebao raspolagati zatraženim punomoćima, da se radi o vremenu na koje se ne odnosi nadzor, da prema odredbi članka 291. stavak 6. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15) Ciljno društvo nije dužno čuvati punomoći duže od tri godine kao i da u podnesku nije obrazloženo na koji način će pribavljanje istih punomoći pridonijeti pravilnom i potpunom utvrđivanju činjeničnog stanja, prijedlog odvjetnika Marka Ramljaka nije usvojen.

U nastavku se iznosi prikaz nadzorom utvrđenog činjeničnog stanja i prikaz zaprimljenih prigovora te se iznose razlozi koji su bili odlučujući za rješavanje ove upravne stvari.

2. Podaci o Ciljnom društvu

Uvidom u javno dostupne podatke s internetskih stranica Sudskog registra trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj, Zagrebačke burze d.d., Zagreb, Ivana Lučića 2a (dalje: **ZSE**) i Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d., Zagreb, Heinzelova 62a (dalje: **SKDD**) te prikupljenu dokumentaciju utvrđeni su sljedeći osnovni podaci o Ciljnom društvu.

Dionice Ciljnog društva su od 28. srpnja 2003. neprekidno uvrštene na uređeno tržište u Republici Hrvatskoj – Redovito tržište ZSE te se stoga na Ciljno društvo sukladno odredbi članka 2. stavak 1. točka 1 a) u vezi s člankom 1. ZPDD-a primjenjuju odredbe tog zakona.

Analizirajući strukturu dioničara u razdoblju na koje se odnosi nadzor, utvrđeno je kako je do najveće promjene u dioničarskoj strukturi došlo u razdoblju između 31. kolovoza 2009. godine kad je trebala biti održana Glavna skupština Ciljnog društva koja je otkazana, te dana 17. listopada 2009. godine kad je ponovno sazvana Glavna skupština Ciljnog društva održana. Naime, u navedenom razdoblju Marijan Ruždjak je sa šestog mjesta najvećih dioničara Ciljnog društva (23.000 dionica Ciljnog društva, odnosno 3,06% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) dospio na prvo mjesto najvećih dioničara Ciljnog društva (91.940 dionica Ciljnog društva, odnosno 12,22% dionica s pravom glasa Ciljnog društva), dok je Kapitalni fond d.d. prestao biti dioničar Ciljnog društva nakon otpuštanja 75.000 dionica Ciljnog društva (9,97% dionica s pravom glasa Ciljnog društva). Također, na popis najvećih dioničara Ciljnog društva dospio je Boženko Lozo i to kao četvrti najveći dioničar (54.500 dionica Ciljnog društva, odnosno 7,25% dionica s pravom glasa Ciljnog društva, od čega je većinu dionica držao za Antu Perkovića).

3. Nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva

Zapisnikom je bilo konstatirano i detaljno opisano da je između Ante Perkovića, Marijana Ruždjaka i Boženka Loze, u razdoblju od 31. kolovoza 2009. (datum otkazane glavne skupštine Ciljnog društva) do 17. listopada 2009. (datum održavanja Glavne skupštine Ciljnog društva), uspostavljen odnos zajedničkog djelovanja s ciljem stjecanja dionica s pravom glasa te usklađenog ostvarivanja prava glasa na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 17. listopada 2009. godine.

Kako u konkretnom slučaju nije utvrđeno postojanje pisanog sporazuma o zajedničkom djelovanju, bilo je potrebno utvrditi i detaljnije opisati okolnosti koje su prethodile uspostavljanju odnosa zajedničkog djelovanja, a onda i nastanku obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva.

3.1. Okolnosti koje su prethodile uspostavljanju odnosa zajedničkog djelovanja

3.1.1. Nezadovoljstvo dijela dioničara načinom vođenja Ciljnog društva, opozivanje dijela punomoći danih Anti Perkoviću te razmimoilaženje unutar Udruge

Uvidom u zapisnik s Glavne skupštine Ciljnog društva od 7. rujna 2007. godine je utvrđeno kako su sve predložene odluke na toj skupštini donesene jednoglasno.

Uvidom u zapisnik s Glavne skupštine Ciljnog društva od 23. srpnja 2008. godine je utvrđeno kako je na skupštini došlo do razmimoilaženja dioničara i različitog glasovanja po predloženim odlukama. Naime, od ukupno 585.649 zastupljenih glasova na Glavnoj skupštini, njih 165.976 je bilo protiv svih predloženih odluka, što ovisno o broju danih glasova za pojedinu odluku predstavlja postotak od 28,41% do 33,31% danih glasova na Glavnoj skupštini Ciljnog društva. Iz zapisnika je vidljivo da je dio dioničara Ciljnog društva odnosno njihovih punomoćnika () nezadovoljan načinom vođenja Ciljnog društva te, između ostalog, prigovara financijskim i revizijskim izvješćima Ciljnog društva te

punomoćima koje je Udruga malih dioničara tvrtke Badel 1862 d.d. Badel-Badelovcima, Grada Gospića 7, Zagreb, OIB: 11437879049 (dalje: **Udruga**¹) dala predsjedniku Uprave Ciljnog društva Anti Perkoviću. Vezano za punomoći dane Anti Perkoviću, [REDACTED] je tražio da Anto Perković glasuje ili samo s onim dionicama za koje je upisan kao imatelj ili samo s onim dionicama za koje je dobio punomoć, sve pozivajući se na odredbe članka 291. i 292. tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08). U odnosu na odluku o izboru revizora Ciljnog društva za 2008. godinu, na istoj Glavnoj skupštini je dan protuprijedlog da se, umjesto društva Nexia revizija d.o.o., Zagreb, za revizora Ciljnog društva imenuje društvo Ernst & Young d.o.o., Zagreb, a koji protuprijedlog nije usvojen.

Nadalje, uvidom u izvješća o nazočnom temeljnom kapitalu na Glavnim skupštinama Ciljnog društva održanim 7. rujna 2007., 23. srpnja 2008. i 17. listopada 2009. godine, utvrđeno je kako je Anto Perković na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 2007. godine zastupao 837 dioničara (uključujući sebe samog), na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 2008. godine 800 dioničara (uključujući sebe samog), a na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 2009. godine 701 dioničara (uključujući sebe samog). Iz navedenog je vidljivo da je tijekom 2008. i 2009. godine veći broj dioničara odlučio povući punomoć Anti Perkoviću za zastupanje na skupštinama Ciljnog društva.

Također, prvi puta od osnutka Udruge, 2009. godine pred Glavnu skupštinu Ciljnog društva nije održana Skupština Udruge. Naime, Skupština Udruge koja je trebala biti održana 22. kolovoza 2009. godine, prekinuta je jer je došlo do sukoba između dioničara. U odnosu na razlog prekida Skupštine Udruge, svjedok [REDACTED], u svom iskazu izjavio je da je došlo do sukoba između oko 140 dioničara čija je namjera bila izabrati novog predsjednika Udruge ([REDACTED]) i ostalih, ali da je zbog verbalnih vrijeđanja i neregularnih uvjeta pozvana policija te je Skupština prekinuta. U odnosu na prekid Skupštine Udruge od 22. kolovoza 2009. godine ispitan je i svjedok [REDACTED] koji je potvrdio kako je došao na tu Skupštinu Udruge, ali je s iste bio izbačen. Nadalje je naveo kako je Anto Perković prekinuo Skupštinu Udruge vidjevši da za člana Nadzornog odbora Ciljnog društva kojeg imenuje Udruga, neće biti izabrana osoba koju je predložio Anto Perković.

3.1.2. Izostanak potpore Kapitalnog fonda d.d. i Hrvatskog fonda za privatizaciju (dalje: HFP) načinu vođenja Ciljnog društva i izbor novih članova Nadzornog odbora Ciljnog društva

Vezano za izbor članova Nadzornog odbora Ciljnog društva, o čemu se trebalo odlučivati na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 2009. godine, bitno je spomenuti i odnos Ciljnog društva s Kapitalnim fondom d.d. Zagreb.

Naime, dana 2. ožujka 2005. godine Ciljno društvo zastupano po Anti Perkoviću i Josipu Udiljaku je sklopilo Ugovor o prodaji 75.000 vlastitih dionica Ciljnog društva (9,97% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) s Kapitalnim fondom d.d. odnosno Hrvatskim mirovinskim investicijskim društvom d.o.o. (dalje: **HMID**), po cijeni od 300,00 kn po dionici, uz obvezu Ciljnog društva da iste dionice otkupi u roku od godine dana po cijeni od 360,00 kuna, osim ako cijena na burzi bude veća.

Rok u kojem je Ciljno društvo trebalo izvršiti reotkup predmetnih dionica Ciljnog društva u četiri je navrata prolongiran na prijedloge Ciljnog društva zbog, kako se navodi, značajnih financijskih obveza Ciljnog društva te je na taj način, sklapanjem ukupno četiri dodatka (aneksa) navedenog ugovora, rok za reotkup dionica Ciljnog društva prolongiran do 30. lipnja

¹ Udruga je, prema javno-dostupnom Registru udruga Republike Hrvatske, registrirana pod brojem 00001254 dana 14. prosinca 1998. godine i njen predsjednik je od njenog osnivanja Anto Perković.

2008. godine. Ciljno društvo ni istekom roka iz dodatka (aneksa) broj 4 predmetnog ugovora nije ispunilo svoje ugovorne obveze te je tek dana 3. veljače 2009., nakon gotovo tri godine prolongiranja, između Kapitalnog fonda d.d. i Ciljnog društva sklopljen Ugovor kojim Ciljno društvo kupuje 75.000 dionica Ciljnog društva po cijeni od 300,00 kuna za dionicu (ukupno 22.500.000,00 kuna), a isplata se može izvršiti sukcesivno. Bitno je napomenuti kako je člankom 4. predmetnog Ugovora određeno kako Ciljno društvo nema pravo upisa navedenih dionica na svoj račun pri SKDD-u sve dok u cijelosti ne podmiri svoje obveze prema Kapitalnom fondu d.d.

Dana 5. listopada 2009. godine je Ciljno društvo sklopilo nagodbu s Kapitalnim fondom d.d. odnosno HMID-om u kojoj se potvrđuje da je iznos od 22.500.000,00 kuna prema Ugovoru od 3. veljače 2009. godine uplaćen prema sljedećoj specifikaciji:

- 10.250.000,00 kuna uplaćeno 16. veljače 2009.,
- 10.000.000,00 kuna uplaćeno 02. listopada 2009.,
- 2.250.000,00 kuna uplaćeno 02. listopada 2009.,

te se utvrđuje kako je na ime zatezних kamata Ciljno društvo na dan sklapanja nagodbe isplatilo iznos od 300.000,00 kuna, dok će preostali iznos od 926.678,08 kuna biti isplaćen najkasnije do 31. prosinca 2009. godine. Istom nagodbom se Kapitalni fond d.d. obvezuje izdati potvrdu o dozvoli prijenosa predmetnih 75.000 dionica sa svojeg skrbničkog računa u korist Ciljnog društva. Taj prijenos je u depozitoriju SKDD-a izvršen dana 9. listopada 2009. godine odnosno upravo na dan utvrđivanja popisa dioničara Ciljnog društva koji su mogli sudjelovati i glasati na Glavnoj skupštini Ciljnog društva koja se održala 17. listopada 2009. godine.

Kao što je Agencija utvrdila uvidom u zapisnike s 5., 6. i 7. sjednice Nadzornog odbora Kapitalnog fonda d.d. iz 2009. godine (uvid u spis KLASA: UP/I-041-02/09-08/10, URBROJ: 383-322-09-25), sklapanju predmetnog ugovora i nagodbe prethodili su dugotrajni pregovori Ciljnog društva i Kapitalnog fonda d.d., česti kontakti Ante Perkovića i tadašnjeg predsjednika Uprave Kapitalnog fonda d.d., te je čak Anto Perković sudjelovao na jednoj sjednici Nadzornog odbora Kapitalnog fonda d.d., a članovi Uprave Kapitalnog fonda d.d. su sudjelovali na sjednici Nadzornog odbora Ciljnog društva održanoj 19. siječnja 2009. godine.

Također, iz navedenih zapisnika Nadzornog odbora Kapitalnog fonda d.d. vidljivo je kako je stav Uprave i Nadzornog odbora Kapitalnog fonda bio da, ako Ciljno društvo ne plati cjelokupni iznos od 22.500.000,00 kuna za 75.000 dionica Ciljnog društva (9,97% dionica s pravom glasa Ciljnog društva), Kapitalni fond d.d. na sljedećoj Glavnoj skupštini Ciljnog društva glasa protiv davanja razrješnice Upravi i Nadzornom odboru Ciljnog društva.

Anto Perković je na saslušanju u Agenciji dana 16. travnja 2015. godine izjavio kako je bio veliki pritisak tadašnjeg predsjednika Uprave Kapitalnog fonda d.d. da se dionice otkupe od Kapitalnog fonda d.d., ali da njega osobno (Antu Perkovića) nikada nije interesiralo kako će Kapitalni fond d.d. glasovati na Glavnoj skupštini Ciljnog društva. Međutim, Agencija je u postupku nadzora utvrdila, na temelju svih radnji koje su poduzeli Anto Perković i osobe koje s njim djeluju zajednički, kako je Anto Perkoviću moralo biti poznato da Kapitalni fond d.d. i HFP (HFP je na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 17. listopada 2009. godine dao protuprijedlog za izbor članova Nadzornog odbora, a koji protuprijedlog nije usvojen) više ne podržavaju Upravu Ciljnog društva u kojoj je Anto Perković bio predsjednik, te da žele promjene Nadzornog odbora i Uprave Ciljnog društva.

3.1.3. Otkazivanje Glavne skupštine koja se trebala održati 31. kolovoza 2009. godine

Slijedom navedenog, imajući u vidu okolnost da je na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 2008. godine prvi put došlo do razmimoilaženja dioničara, da je na Skupštini Udruge od 22. kolovoza 2009. godine došlo do sukoba dioničara, da je dio dioničara Ciljnog društva tijekom 2008. i 2009. godine opozvao punomoći Anti Perkoviću po kojima je on pravo glasa ostvarivao samostalno, kao i da je bio izvjestan izostanak potpore aktualnoj Upravi i Nadzornom odboru Ciljnog društva od strane Kapitalnog fonda d.d., postalo je neizvjesno hoće li odluke predložene za Glavnu skupštinu koja se trebala održati dana 31. kolovoza 2009. godine biti donesene, a koje su uključivale i odluku o (re)izboru članova Nadzornog odbora.

Dana 31. kolovoza 2009. kad je trebala biti održana Glavna skupština Ciljnog društva na ZSE je objavljena obavijest Uprave Ciljnog društva u kojoj se navodi da je Glavna skupština opozvana zbog proceduralnih razloga, jer je došlo do pogreške prilikom objave dnevnog reda. Agencija je u postupku kao svjedoka saslušala [REDAKTIRANO], pravnika Ciljnog društva koji je bio zaposlen u Odjelu pravnih poslova Ciljnog društva i koji je u vrijeme kad je otkazana Glavna skupština 31. kolovoza 2009. bio jedini član Nadzornog odbora Ciljnog društva (imenovan od strane radničkog vijeća). Prema njegovom iskazu, kojeg je Agencija ocijenila vjerodostojnim, Odjel Pravnih poslova i Odjel vrijednosnica su u najvećoj mjeri organizirali skupštine Ciljnog društva te njemu nije poznato zašto je Glavna skupština od 31. kolovoza 2009. otkazana jer je prema njegovom mišljenju mogla biti uredno održana.

Prema iskazu Ante Perkovića, Glavna skupština od 31. kolovoza 2009. godine je otkazana zbog toga što ga je nazvao jedan visokopozicionirani političar [REDAKTIRANO] koji je inzistirao da se skupština odgodi jer da dioničari HFP i HMID nisu usuglasili stavove o načinu glasovanja na istoj. U svom iskazu je svjedokinja [REDAKTIRANO], članica Uprave Ciljnog društva u to vrijeme, potvrdila kako je bila upoznata s razlogom odgode Glavne skupštine Ciljnog društva koji navodi Anto Perković.

Boženko Lozo u svom prigovoru navodi kako je Agencija radi provjere navoda vezanih za odgodu Glavne skupštine Ciljnog društva 31. kolovoza 2009. godine trebala pozvati na saslušanje [REDAKTIRANO].

Međutim, s obzirom da prema odredbi članka 240. stavak 1. tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima, uprava društva vodi poslove na vlastitu odgovornost, otkazivanje Glavne skupštine Ciljnog društva na eventualni prijedlog treće osobe ne može biti valjan razlog za otkazivanje Glavne skupštine te Agencija stoga ne prihvaća u tom dijelu obrazloženje koje proizlazi iz opisanih iskaza te stoga nije cijenila potrebnim pozivati na saslušanje gore navedene osobe.

U postupku je utvrđeno kako je upravo u razdoblju od otkazivanja Glavne skupštine Ciljnog društva 31. kolovoza 2009., pa do održavanja nove Glavne skupštine Ciljnog društva 17. listopada 2009., poduzeto niz radnji temeljem kojih je utvrđeno da je između Ante Perkovića i dvojice odvjetnika Ciljnog društva Marijana Ruždjaka i Boženka Loze uspostavljen odnos zajedničkog djelovanja s ciljem stjecanja dionica s pravom glasa Ciljnog društva te usklađenog ostvarivanja prava glasa na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 17. listopada 2009. godine.

3.2. Uspostavljanje odnosa zajedničkog djelovanja

Sukladno odredbi članka 5. stavak 1. ZPDD-a, osobe koje djeluju zajednički su fizičke i/ili pravne osobe koje surađuju međusobno ili s ciljnim društvom na temelju sporazuma, izričitog ili prešutnog, usmenog ili pisanog, čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa, usklađeno ostvarivanje prava glasa ili sprječavanje druge osobe u provođenju postupka preuzimanja.

Sukladno odredbi članka 5. stavak 2. točka 1. ZPDD-a smatra se da djeluju zajednički osobe koje povezuju samo okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica, kao što su:

- vrijeme ili razdoblje u kojem su stjecale dionice,
- mjesto stjecanja,
- način stjecanja,
- odredbe ugovora o stjecanju,
- vrijednost stečenih dionica,
- druge okolnosti koje su dovele do stjecanja dionica koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba.

Sukladno odredbi članka 5. stavak 6. ZPDD-a, fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do prvog stupnja zaključno, te ako su bračni ili izvanbračni drugovi.

Iz okolnosti opisanih pod točkom 3.1., koje ukazuju na to da je postalo izvjesno da bi nakon Glavne skupštine Ciljnog društva 17. listopada 2009. godine mogao biti promijenjen sastav Nadzornog odbora Ciljnog društva, a time dovedena u pitanje i pozicija Ante Perkovića kao predsjednika Uprave Ciljnog društva, proizlazi da se Anto Perković sporazumio s odvjetnicima Ciljnog društva Marijanom Ruždjakom i Boženkom Lozom, da u razdoblju nakon otkazivanja Glavne skupštine Ciljnog društva 31. kolovoza 2009. godine do dana 17. listopada 2009. godine kad je održana Glavna skupština Ciljnog društva, poduzmu niz radnji u cilju stjecanja što većeg broja dionica Ciljnog društva i osiguravanja prava glasa iz istih. Agencija nije utvrdila postojanje pisanog sporazuma, ali to nije ni nužno, budući da ZPDD predviđa da sporazum može biti i usmen, pa čak i prešutan. Osim toga, već i okolnosti njihove suradnje pri intenzivnom stjecanju dionica u razdoblju prije održavanja Glavne skupštine Ciljnog društva 17. listopada 2009. ukazuju na zajedničko djelovanje u smislu članka 5. stavak 2. točka 1. ZPDD-a.

Za realizaciju zajedničkog djelovanja poslužila je mogućnost da se dugogodišnjim odvjetnicima Ciljnog društva, kao „osobama koje su sa Ciljnim društvom u stalnim i čvrstim poslovnim odnosima te su zaslužne za rad i poslovanje Ciljnog društva“, omogućiti otkup vlastitih dionica Ciljnog društva sukladno Odluci o prodaji trezorskih dionica donesenoj na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 7. rujna 2007. godine. U toj odluci nije bilo poimence navedeno tko bi bile te osobe, pa je time Upravi Ciljnog društva ostavljena mogućnost da to sama odredi. U nastavku se detaljnije opisuje utvrđeno činjenično stanje.

3.2.1. Okolnosti vezane uz Marijana Ruždjaka

Agencija je uvažila prigovor Marijana Ruždjaka vezan za njegovo prvo stjecanje dionica Ciljnog društva te se radi izbjegavanja svake dvojbe u odnosu na isto utvrđuje da je ono bilo dana 19. lipnja 2009. godine potpisivanjem niže opisanog Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva. Marijan Ruždjak, dugogodišnji odvjetnik Ciljnog društva, stjecao je dionice Ciljnog društva temeljem Predugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva, sklopljenog s Ciljnim društvom dana 27. listopada 2008. godine, koji se odnosio na 12.500 dionica Ciljnog društva (1,66% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) po cijeni od 400,00 kuna po dionici, a koji Predugovor se temeljio na Ponudi Uprave Ciljnog društva od 22. listopada 2008. godine za kupnju 75.000 trezorskih dionica Ciljnog društva. Dodatkom (aneksom) istom Predugovoru od 15. siječnja 2009., utvrđeno je da je Marijan Ruždjak uplatio iznos od 3.300.000,00 kuna. Drugim dodatkom (aneksom) istom Predugovoru od 19. lipnja 2009., navodi se kako Ciljno društvo na Marijana Ruždjaka nije prenijelo dionice, te da je umjesto povrata sredstava za dio uplaćenih sredstava u iznosu od 1.945.860,00 kuna sklopljen Ugovor o prodaji i prijenosu dionica od 19. lipnja 2009. godine, dok preostali dio od uplaćenog iznosa (1.354.140,00 kuna) ostaje za kupnju dionica u skladu s odredbama

Predugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 27. listopada 2008. i dodatka (aneksa) istom od dana 15. siječnja 2009. godine.

Agencija je izvršila uvid u Ugovor o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 19. lipnja 2009., te je utvrdila kako je njime Marijan Ruždjak stekao 14.000 dionica Ciljnog društva (1,86% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) po cijeni od 138,99 kuna po dionici, dakle po znatno manjoj cijeni nego što je to bilo predviđeno Predugovorom od 27. listopada 2008. i po znatno manjoj cijeni nego što su to mogli učiniti ostali dioničari koji su stjecali dionice Ciljnog društva temeljem naprijed navedene Ponude Uprave Ciljnog društva.

Nakon uspostavljanja zajedničkog djelovanja nakon otkazane Glavne skupštine Ciljnog društva 31. kolovoza 2009., Marijan Ruždjak stječe i dodatne dionice Ciljnog društva na način da dana 6. listopada 2009. sa Ciljnim društvom sklapa Ugovor o prodaji dionica, kojim Ugovorom stječe 68.940 dionica Ciljnog društva (9,17% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) po cijeni od 300,00 kuna po dionici, za ukupno 20.682.000,00 kuna. Pri tome se u navedenom ugovoru utvrđuje kako je Marijan Ruždjak uplatio iznos od 11.112.669,75 kuna, dok se preostali iznos od 9.569.330,25 kuna obvezuje platiti najkasnije do 31. prosinca 2009. (prema podacima kojima Agencija raspolaže u ovom postupku, preostali iznos nije nikad plaćen Ciljnom društvu). Istoga dana, Marijan Ruždjak i Ciljno društvo sklapaju Ugovor o prijenosu tih 68.940 dionica, kojim Ciljno društvo ovlašćuje Marijana Ruždjaka da izvrši upis sebe kao vlasnika predmetnih dionica u SKDD-u. Navedeni Ugovor o prijenosu dionica predan je SKDD-u dana 7. listopada 2009., a Marijan Ruždjak je dana 9. listopada 2009. (datum utvrđivanja popisa dioničara Ciljnog društva koji su mogli sudjelovati i glasati na Glavnoj skupštini Ciljnog društva koja se održala 17. listopada 2009. godine) u depozitoriju SKDD-a upisan kao vlasnik predmetnih dionica.

Vezano uz motive stjecanja 68.940 dionica Ciljnog društva, Marijan Ruždjak je u svom iskazu od 2. lipnja 2010. (u postupku koji je prethodio Ukinutom rješenju Agencije) izjavio da je u trenutku kupnje vjerovao u tu dionicu i vrijednost Ciljnog društva, kao i da je njegovo ulaganje bilo dugoročno, a ne špekulativno, te da je računao na dobit i porast cijene kroz duže vrijeme. Također, izjavio je da je sredstva za kupnju dionica osigurao kreditom u iznosu od oko 4 milijuna kuna od banaka, 5 milijuna kuna su mu pozajmili prijatelji, dok je ostatak bio njegov. Uzimajući u obzir da je prosječna cijena dionice Ciljnog društva na uređenom tržištu na dan 6. listopada 2009. iznosila 133,00 kune po dionici (167,00 kuna manje od kupoprodajne cijene iz Ugovora od 6. listopada 2009.) i da je Marijan Ruždjak predmetne dionice u odnosu na prosječnu cijenu na ZSE preplatio za više od 11,5 milijuna kuna, kao i da je on sam dionice Ciljnog društva u lipnju 2009. godine stjecao po znatno nižoj cijeni (138,99 kuna po dionici) te da je Ciljno društvo bilo u iznimno teškoj financijskoj situaciji i da su mu tijekom 2009. godine povremeno bili čak i blokirani poslovni računi, Agencija objašnjenje Marijana Ruždjaka kao odvjetnika odnosno osobe od koje se očekuje povećani stupanj pažnje ne smatra životno uvjerljivim te ga stoga ne može prihvatiti.

Uvidom u podatke koje je tijekom postupka Agenciji dostavilo Ciljno društvo, Ciljno društvo je na dan 2. listopada 2009. imalo gotovo 280 milijuna kuna dospjelih obveza, a poslovni računi Ciljnog društva bili su u blokadi u razdoblju od 29. travnja do 8. svibnja 2009. i od 20. kolovoza do 17. rujna 2009. godine. Unatoč takvoj teškoj financijskoj situaciji u kojoj se nalazilo Ciljno društvo, 6. listopada 2009. je sklopljen Ugovor o prodaji 68.940 dionica Ciljnog društva Marijanu Ruždjaku, iako ovaj nije imao novčanih sredstava za cjelokupni ugovoreni iznos transakcije, već je ostao dužan Ciljnom društvu iznos od 9.569.330,25 kuna. Nadalje, bez obzira što Marijan Ruždjak nije Ciljnom društvu uplatio cjelokupni novčani iznos za 68.940 dionica Ciljnog društva, Ugovorom o prijenosu dionica od 6. listopada 2009. istom je omogućeno da se u SKDD-u upiše kao vlasnik 68.940 dionica Ciljnog društva te da na idućoj skupštini Ciljnog društva ostvaruje pravo glasa iz predmetnih dionica, dakle on je dobio mogućnost ostvarivati pravo glasa iz dionica neovisno o tome što one nisu bile u cijelosti

plaćene. Ovakvo postupanje jasno ukazuje na postojanje sporazuma o zajedničkom djelovanju s ciljem stjecanja dionica s pravom glasa te usklađenog ostvarivanja prava glasa na Glavnoj skupštini Ciljnog društva.

S tim u vezi, znakovito je i da je predmetni Ugovor s Marijanom Ruždjakom sklopljen bez suglasnosti Nadzornog odbora što je protivno proceduri propisanoj člankom 20. stavkom 2. točkom 5. Statuta Ciljnog društva iz rujna 2007. godine.

U odnosu na utvrđenje Agencije iz Zapisnika da objašnjenje Marijana Ruždjaka vezano za motive stjecanja dionica nije životno uvjerljivo s obzirom da je velik dio dionica Ciljnog društva stekao po znatno višoj cijeni od tržišne, Marijan Ruždjak u svom prigovoru ističe kako je ista okolnost „potpuno neodlučna“ ukoliko očekivanja onog tko kupuje dionice „nisu špekulativna, što znači da ih namjerava odmah prodati, već očekuje ostvarenje dividende iz istih.“ S obzirom da Ciljno društvo u 2007. i 2008. godini koje su prethodile godini stjecanja dionica Ciljnog društva od strane Marijana Ruždjaka, nije isplaćivalo dividendu te da je Ciljno društvo bilo u iznimno teškoj financijskoj situaciji i da su mu tijekom 2009. godine povremeno bili čak i blokirani poslovni računi, Agencija objašnjenje Marijana Ruždjaka vezano za motive stjecanja dionica Ciljnog društva i dalje smatra životno neuvjerljivima.

Dodatna okolnost koja potvrđuje postojanje sporazuma o zajedničkom djelovanju je način na koji je Marijan Ruždjak, uz pomoć ostalih osoba koje djeluju zajednički, prikupio sredstva za kupnju dionica Ciljnog društva.

Naime, Agencija je u postupku utvrdila da je dana 1. listopada 2009. sklopljen Ugovor o kratkoročnom kreditu na iznos od 1.000.000,00 kuna između BKS BANK d.d. kao vjerovnika i Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri kao dužnika, te Marijana Ruždjaka kao jamca platca i [REDACTED], Ante Perkovića i Boženka Loze kao založnih dužnika. Povrat sredstava je, između ostalog, bio osiguran i zasnivanjem založnog prava na dionicama Ciljnog društva, i to na 2.000 dionica [REDACTED], 11.000 dionica Ante Perkovića i 7.393 dionice Boženka Loze. Tijekom postupka utvrđeno je da je [REDACTED] sudjelovala u realizaciji predmetnog Ugovora o kreditu na zamolbu Ante Perkovića. Naime, osim što je [REDACTED] iskazivala na taj način, u postupku koji je prethodio Ukinutom rješenju Agencije Marijan Ruždjak je u svom iskazu od 2. lipnja 2010. godine, na izričito pitanje o tome na koji način je došlo do izbora založnih dužnika za osiguranje kredita za kupnju dionica Ciljnog društva, odgovorio kako je [REDACTED] u to ušla slučajno s obzirom da mu je za realizaciju kredita nedostajao samo manji broj dionica.

Istog dana (1. listopada 2009.) sklopljen je i Ugovor o kreditu na iznos od 400.000,00 EUR između BANCO POPOLARE CROATIA d.d. kao kreditora i Marijana Ruždjaka kao korisnika kredita i založnog dužnika, te Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri kao jamca platca i Boženka Loze kao založnog dužnika. Povrat sredstava je, između ostalog, bio osiguran i zasnivanjem založnog prava na dionicama Ciljnog društva, i to na 23.000 dionica Marijana Ruždjaka i 45.307 dionica Boženka Loze. U odnosu na Boženka Lozu kao založnog dužnika, u postupku je utvrđeno kako su založene dionice Ciljnog društva one koje je Boženka Lozo držao za Antu Perkovića temeljem Ugovora o nalogu i povjerenju od 24. rujna 2009. godine. Prema iskazu Boženka Loze, dionice je založio na izričitu pisanu uputu Ante Perkovića, o čemu je u spis dostavio i pisanu uputu Ante Perkovića od 1. listopada 2009. godine.

U svom prigovoru Marijan Ruždjak ističe kako se u Zapisniku Agencije analizira stjecanje dionica Ciljnog društva samo za Antu Perkovića, Marijana Ruždjaka, Boženka Lozu i Ivana Perkovića, a ne i za druge osobe koje su stjecale dionice Ciljnog društva u isto vrijeme iz istog portfelja. Agencija ističe kako je tijekom postupka nadzora analizirala i ugovore drugih osoba koje su stjecale dionice Ciljnog društva nastavno na ponudu Ciljnog društva zaposlenicima i drugim osobama u 2008. godini te utvrdila kako su ostale osobe svoj interes za kupnju dionica

potvrdile sklapanjem Predugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva, sklopljenog s Ciljnim društvom dana 27. listopada 2008. godine koji je konačno realiziran dana 7. listopada 2009. godine sklapanjem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica kao i da je iznos novca uplaćen po predugovoru u skladu s ukupnom cijenom dionica utvrđenom u konačnom ugovoru. U slučaju Marijana Ruždjaka kako je to bilo opisano pod točkom 3.2.2. Zapisnika postojala je značajna razlika između broja dionica iz gore opisanog predugovora i konačnog ugovora, dok u slučaju Boženka Loze predugovor nije ni postojao, stoga se njihova stjecanja razlikuju u odnosu na stjecanja drugih osoba u promatranom razdoblju.

Marijan Ruždjak u svom prigovoru nadalje navodi kako se zajedničko djelovanje drugih osoba na Glavnoj skupštini Ciljnog društva od 17. listopada 2009. godine očitovao pri glasovanju na protuprijedlog odluke o izboru članova Nadzornog odbora kojeg je iznijela predstavnica HFP-a na što se treba primijeniti odredba članka 5. stavak 2. točka 4. ZPDD-a. Osim toga, smatra da Agencija nije u dovoljnoj mjeri cijnila okolnost da su pojedini dioničari održavali zajedničke sastanke na kojima se raspravljalo o stanju u Ciljnom društvu i potrebnim promjenama. Agencija je u Zapisniku navela kako pojačana suradnja dioničara nije neuobičajena i sama po sebi ne predstavlja dokaz zajedničkog djelovanja u smislu odredbi ZPDD-a s obzirom na blokade poslovnih računa Ciljnog društva, pa čak i spominjanje u javnosti otvaranja stečaja nad Ciljnim društvom. U odnosu na odredbu članka 5. stavak 2. točka 4. ZPDD-a potrebno je istaknuti kako se radi o oborivoj presumpciji te stoga sama za sebe ne predstavlja dovoljan dokaz zajedničkog djelovanja. Osim toga, uvidom u stjecanja i otpuštanja dionica Ciljnog društva od strane ostalih osoba za koje je Marijan Ruždjak naveo kako zajednički djeluju prema Ciljnom društvu, nisu utvrđene okolnosti koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba za preuzimanje Ciljnog društva.

Marijan Ruždjak u svom prigovoru ističe kako čitav tijek kupovine dionica Ciljnog društva od sklapanja predugovora u listopadu 2008. godine ukazuje da nije bilo nikakvog zajedničkog djelovanja. Navodi da, s obzirom da Predugovor o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva, od dana 27. listopada 2008. godine nije realiziran, tražio je raskid istog i vraćanje novaca koji je uplaćen u tu svrhu u svibnju 2009. godine. Kako navodi, da je Ciljno društvo imalo sredstava u tom trenutku, sasvim sigurno ne bi došlo do sklapanja ugovora po tom predugovoru, a niti bi bilo interesa za stjecanje kakvog drugog paketa.

Nastavno na iznesene tvrdnje, Agencija je izvršila uvid u dostupnu joj dokumentaciju te utvrdila kako je dana 18. lipnja 2009. godine Ciljno društvo uputilo dopis Marijanu Ruždjaku da je zaprimilo njegov dopis od 8. lipnja 2009. godine kojim se traži povrat novaca. U dopisu se navodi da se Marijanu Ruždjaku zbog otežane situacije s likvidnošću nudi 14.000 dionica Ciljnog društva po tržišnoj vrijednosti na dan koji prethodi sklapanju sporazuma. U istom dopisu se navodi kako to nije dovoljno da se u potpunosti pokrije cijeli uplaćeni iznos te se stoga moli da se pristane na potpisivanje dodatka za ostatak dionica. Marijan Ruždjak je prihvatio tu ponudu te je stoga dana 19. lipnja 2009. godine kao što je to u Zapisniku navedeno i sklopljen Ugovor o prodaji i prijenosu 14.000 dionica Ciljnog društva.

Agencija napominje kako je u postupku nadzora utvrđeno da je odnos zajedničkog djelovanja uspostavljen nakon odgođene Glavne skupštine Ciljnog društva koja se trebala održati 31. kolovoza 2009. godine. Slijedom navedenog, neovisno o tome što je Marijan Ruždjak tražio povrat novaca u lipnju 2009. godine, time se ni na koji način (osim uspostavljanjem odnosa zajedničkog djelovanja!) ne može objasniti zašto on nakon stjecanja 14.000 dionica Ciljnog društva nije stekao dionice u vrijednosti iznosa koji je preostao, već se on dodatno zadužio radi stjecanja dodatnih 68.940 dionica Ciljnog društva temeljem Ugovora o prodaji dionica od 6. listopada 2009. godine, i sve to znajući da je Ciljno društvo u financijskim poteškoćama jer niti njemu samom nije moglo vratiti novce. Osim toga, potrebno je istaknuti kako je Marijan Ruždjak predmetne dionice stekao po cijeni značajno višoj od tržišne. Naime, Marijan Ruždjak je predmetnim ugovorom stekao dionice Ciljnog društva po cijeni od 300,00 kuna po dionici

dok je na dan sklapanja tog ugovora njihova prosječna cijena na ZSE iznosila 133,00 kune po dionici čime je iste preplatio za više od 11,5 milijuna kuna.

3.2.2. Okolnosti vezane uz Boženka Lozu

U postupku nadzora nesporno je utvrđeno da je Boženko Lozo bio dugogodišnji odvjetnik Ciljnog društva te je Ciljnom društvu pružao odvjetničke usluge vezane za trgovačko pravo. I Anto Perković i Boženko Lozo su tijekom postupka iskazivali da Boženko Lozo nikada nije privatno pružao odvjetničke usluge Anti Perkoviću. Međutim, nadzorom je utvrđeno da je Boženko Lozo, najmanje u jednom slučaju, postupao izvan okvira postupanja odvjetnika Ciljnog društva. Naime, prema iskazu Boženka Loze, on je kao odvjetnik savjetovao Antu Perkovića da prenese 52.700 dionica Ciljnog društva na njega, a kako bi mogao ostvarivati pravo glasa iz istih.

Naime, Anto Perković je dana 24. rujna 2009. s odvjetnikom Boženkom Lozom sklopio Ugovor o nalogu i povjerenju, sukladno kojem je na Boženka Lozu prenio 52.700 dionica Ciljnog društva (7,01% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) koje je do tada držao. Kako se navodi u članku 1. predmetnog Ugovora, Ugovor je sklopljen iz razloga što, temeljem članka 292. stavka 1. tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima, Anto Perković na Glavnim skupštinama Ciljnog društva ne bi mogao sudjelovati u donošenju odluka glasovanjem s onim dionicama koje glase na njegovo ime i koje prelaze 5% udjela u temeljnom kapitalu, a ukoliko istovremeno želi sudjelovati tj. glasovati i s onim dionicama koje su mu temeljem punomoći dali drugi dioničari. Boženko Lozo je u svom iskazu od 23. ožujka 2015. u odnosu na navedeno istaknuo da je to potpuno zakonita radnja predviđena Zakonom o trgovačkim društvima, za koju on kao odvjetnik ima ovlast, kao i da se time niti jedan drugi dioničar ne bi doveo u nepovoljan položaj.

U odnosu na istu okolnost, Boženko Lozo je u spis dostavio odluku Hrvatske odvjetničke komore od dana 19. lipnja 2012. godine broj Pr-459/2010, prema kojoj u istom postupanju „*nije pronađena teža niti lakša povreda dužnosti i ugleda odvjetništva.*“ U istoj odluci se navodi kako navedeno postupanje nije protivno odredbama Zakona o odvjetništvu, Statuta Hrvatske odvjetničke komore niti odredbama Kodeksa odvjetničke etike, ali da pitanje posljedica i obveza sukladno odredbama Zakona o trgovačkim društvima, Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga, Zakona o preuzimanju dioničkih društava i sl. nije u nadležnosti disciplinskog tužiteljstva Hrvatske odvjetničke komore.

Agencija ističe kako Zakon o trgovačkim društvima u određenim slučajevima propisuje isključenje prava glasa da bi se neutralizirao poseban interes pojedinih dioničara, uslijed kojeg bi oni na glavnoj skupštini mogli glasovati u svom osobnom interesu zanemarujući interes društva, a što je neprihvatljivo (*nemo iudex in causa sua*). Tako je člankom 293. stavkom 1. tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima propisano: „*Nitko ne može ostvarivati pravo glasa za sebe ni za nekoga drugoga kada se odlučuje o tome da li da mu se dade razrješnica, o njegovu oslobođenju od neke obveze ili o ostvarenju zahtjeva kojega društvo ima prema njemu. Za dionice iz kojih dioničar na taj način ne može ostvarivati pravo glasa, to za njega ne mogu učiniti ni druge osobe.*“

Boženko Lozo je u prigovoru na Zapisnik istaknuo kako se konstrukcija „niti druge osobe“ iz odredbe članka 293. tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima po njegovom pravnom shvaćanju odnosi samo na slučaj kada član uprave daje punomoć drugoj osobi da za njega glasuje njegovim dionicama, a ne u slučaju kada te dionice ne glase na njegovo ime jer netko drugi o njima skrbi.

Agencija pravno shvaćanje Boženka Loze u odnosu na tumačenje odredbe članka 293. tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima ocjenjuje pogrešnim i tendencioznim te usmjerenim prvenstveno za tim da sa sebe otkloni odgovornost zbog svjesnog i namjernog izbjegavanja pravilne primjene Zakona o trgovačkim društvima.

Činjenica kako je upravo Boženko Lozo prvo savjetovao Antu Perkovića da na njega prenese dio dionica Ciljnog društva kako bi iz istih mogao ostvarivati pravo glasa, te zatim i držao dio dionica Ante Perkovića na svoje ime te protivno tada važećim odredbama Zakona o trgovačkim društvima i iz njih ostvarivao pravo glasa, dodatno upućuje na uspostavljanje odnosa zajedničkog djelovanja između navedenih osoba te potvrđuje njihovo nastojanje za usklađenim ostvarivanjem prava glasa i kontrole u Ciljnom društvu.

Uvidom u Zapisnik s Glavne skupštine Ciljnog društva od 17. listopada 2009. i izvješće o glasovanju s te skupštine, utvrđeno je da je Boženko Lozo za Odluku o davanju razrješnice Upravi Ciljnog društva glasovao „za“ tu odluku, i to sa svim dionicama po kojima je prijavio sudjelovanje na toj skupštini, dakle i sa svojim dionicama i s 52.700 dionica koje je držao za Antu Perkovića temeljem Ugovora o nalogu i povjerenju od 24. rujna 2009., a što je protivno gore navedenoj odredbi tada važećeg Zakona o trgovačkim društvima. U odnosu na istu okolnost, Boženko Lozo je u spis dostavio uputu o načinu glasovanja datiranu 5. listopada 2009. godine potpisanu od strane Ante Perkovića u kojoj se on kao odvjetnik upućuje da na Glavnoj skupštini Ciljnog društva koja će se održati dana 17. listopada 2009. godine „glasuje onako kako je to predložila uprava i nadzorni odbor i kako je objavljeno u Narodnim novinama.“

Nadalje, tijekom postupka je utvrđeno da su Boženku Lozi, kao dugogodišnjem odvjetniku Ciljnog društva, od 2008. godine nuđene dionice Ciljnog društva, ali da je on tu ponudu prihvatio tek u rujnu 2009. godine (dan nakon što je preuzeo 52.700 dionica od Ante Perkovića). U svom iskazu, Boženko Lozo je istaknuo da je ponudu prihvatio kako bi naplatio potraživanja koja je imao prema Ciljnom društvu s osnova pružanja odvjetničkih usluga te da je stoga pristao na kompenzaciju u vidu stjecanja dionica Ciljnog društva.

S tim u vezi, utvrđeno je da je Boženko Lozo (fizička osoba) prvi puta stekao dionice Ciljnog društva temeljem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 25. rujna 2009., kojim Ugovorom je stekao 1.800 dionica (0,24% dionica s pravom glasa Ciljnog društva), po cijeni od 140,00 kuna po dionici, što je bila zadnja tržišna cijena dionica Ciljnog društva na ZSE na dan koji je prethodio sklapanju ugovora (22. rujna 2009.). Istog dana sklopljen je i Ugovor o preuzimanju duga, temeljem kojeg Boženko Lozo (odvjetnik) preuzima dug u iznosu od 252.000,00 kuna, koji temeljem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 25. rujna 2009. ima Boženko Lozo (fizička osoba) prema Ciljnom društvu. Tijekom postupka, Boženko Lozo je Agenciji dostavio Izjavu o prijeboju-kompenzaciji od 2. listopada 2009., temeljem koje Boženko Lozo (odvjetnik) vrši prijeboj dijela svojih potraživanja prema Ciljnom društvu u ukupnom iznosu od 252.000,00 kuna (nastalih po računima br. 11-09, 50-09, 51-09, 52-09, 53-09 te 54-09), s potraživanjem Ciljnog društva prema njemu po Ugovoru o prodaji i prijenosu dionica od 25. rujna 2009. godine. Predmetne dionice preknjižene su na račun Boženka Loze u depozitoriju SKDD-a dana 9. listopada 2009. (upravo na dan utvrđivanja popisa dioničara Ciljnog društva koji su mogli sudjelovati i glasati na Glavnoj skupštini Ciljnog društva koja se održala 17. listopada 2009. godine).

Boženko Lozo je u prigovoru naveo kako razlog njegovog stjecanja 1.800 dionica Ciljnog društva nije taj što je želio imati dionice Ciljnog društva, već jednostavna i životna situacija da od ogromnog duga koji je Ciljno društvo imalo prema njemu (oko 400.000,00 kuna) barem nešto naplati, a posebno imajući u vidu tešku financijsku situaciju u kojoj se Ciljno društvo nalazilo.

Agencija opisani razlog stjecanja dionica Ciljnog društva od strane Boženka Loze ocjenjuje neuvjerljivim, a posebno uzimajući u obzir vremenski slijed radnji koje su prethodile predmetnom stjecanju dionica te odredbe Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva sklopljenog između Boženka Loze i Ciljnog društva od 25. rujna 2009. godine. Naime, uvidom u račune br. 50-09, 51-09, 52-09, 53-09 i 54-09 koje je izdao odvjetnik Boženko Lozo utvrđeno je kako su svi izdani dana 1. listopada 2009. godine, dakle tek nakon sklapanja Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva sklopljenog između Boženka Loze i Ciljnog društva, a kao rok plaćanja naveden je rok od 8 dana (s obzirom da je predmetni ugovor sklopljen prije izdavanja računa i prije roka njihovog dospjeća plaćanja, iz navedenog je vidljivo kako je dugovanje Ciljnog društva prema Boženku Lozi samo poslužilo kao opravdanje da mu se prenese dio dionica iz trezora Ciljnog društva). Također, ponovno se napominje kako je 1.800 dionica Ciljnog društva preneseno na račun Boženka Loze u SKDD-u na dan 9. listopada 2009. godine, odnosno na dan utvrđivanja popisa dioničara Ciljnog društva koji su mogli sudjelovati i glasati na Glavnoj skupštini Ciljnog društva koja se održala 17. listopada 2009. godine te kako je Boženko Lozo sudjelovao na navedenoj Glavnoj skupštini Ciljnog društva i s dionicama koje je držao za Antu Perkovića i sa svojim dionicama, te da je po svim točkama dnevnog reda glasao jednako kao i osobe za koje je utvrđeno da su uspostavili odnos zajedničkog djelovanja.

Nadalje, uvidom u članke 5. i 6. Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva sklopljenog između Boženka Loze i Ciljnog društva dana 25. rujna 2009. godine, utvrđeno je kako se Boženko Lozo obvezao kako do 31.12.2011. godine neće prodavati niti na bilo koji drugi način otuđiti dionice Ciljnog društva, te kako se protekom navedenog roka zasniva pravo prvokupa u korist Ciljnog društva i to bez vremenskog ograničenja.

Iz svega navedenog, Agencija ocjenjuje kako cilj opisanog postupanja nije bila naplata potraživanja koje je odvjetnik Boženko Lozo imao prema Ciljnom društvu, već stjecanje dionica Ciljnog društva i ostvarivanje prava glasa iz istih.

U svom prigovoru Boženko Lozo nadalje navodi kako se u Zapisniku posebno ističe odnos između Ciljnog društva i Kapitalnog fonda d.d. (t. 3.1.2. Zapisnika) te stjecanje dionica Ciljnog društva otkupljenih od Kapitalnog fonda d.d. od strane Marijana Ruždjaka (t. 3.2.2. Zapisnika) o čemu on ništa nije znao. Navodi kako je za stjecanje 68.940 dionica Ciljnog društva od strane Marijana Ruždjaka od 6. listopada 2009. godine saznao nekoliko dana ranije i to onda kada je pozvan da u banci potpiše ugovor o zasnivanju zaloga na dionicama Ante Perkovića za koje je on skrbio temeljem Ugovora o nalogu i povjerenju. Iako Boženko Lozo u svom prigovoru ističe kako on tom prilikom nije Marijanu Ruždjaku ponudio svojih 1.800 dionica Ciljnog društva u zalog iako je to mogao učiniti, Agencija odbacuje takav navod Boženka Loze iz razloga jer on u vrijeme sklapanja ugovora o zasnivanju naloga na dionicama (1. listopada 2009. godine) nije niti bio upisan kao imatelj 1.800 dionica Ciljnog društva (iste je stekao dana 9. listopada 2009. godine).

Iako Boženko Lozo u svojim očitovanjima i prigovorima umanjuje važnost svojih 1.800 dionica Ciljnog društva u kontekstu kontrole nad Ciljnim društvom (0,239% dionica s pravom glasa Ciljnog društva), činjenica je kako je na skupštini Ciljnog društva održanoj 17.10.2009. svaki glas bio bitan, a što potvrđuje intenzivno prikupljanje punomoći od strane Ante Perkovića neposredno pred održavanje skupštine, glasovanje na skupštini od strane Ante Perkovića i s punomoćima koje su dane nakon održavanja skupštine (s tim u vezi utvrđeno je i da su dva od tri člana verificacijske komisije dala ostavke pred održavanje skupštine) te okolnost da je u postupku utvrđeno kako je najmanje jedna punomoć bila upitne vjerodostojnosti (dioničar negira da je ikad ikome dao punomoć za zastupanje na skupštinama Ciljnog društva).

Boženko Lozo je tijekom postupka i u svom prigovoru ukazao na eventualno zajedničko djelovanje drugih osoba, međutim, kao što je i navedeno u točki 4. Zapisnika, nisu utvrđene okolnosti koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri za preuzimanje Ciljnog društva od strane osoba za koje je Boženko Lozo naveo da djeluju zajednički.

3.2.3. Okolnosti vezane uz Ivana Perkovića

U postupku je nesporno utvrđeno kako je Anto Perković otac Ivana Perkovića te da stoga djeluju zajednički u smislu odredbe članka 5. stavak 6. ZPDD-a.

Ivan Perković u svom prigovoru u bitnom ističe kako se u njegovom slučaju treba primijeniti odredba članka 5. stavka 15. trenutno važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07, 36/09 i 108/12, 90/13 - Odluka USRH, 99/13 - Odluka USRH, 148/13) s obzirom da se radi o novom upravnom postupku te prema kojoj odredbi je zajedničko djelovanje krvnih srodnika oboriva presumpcija. U odnosu na navedeno, Agencija ističe kako se radi o ponovljenom postupku nadzora koji se odnosio na razdoblje od 1. studenog 2007. do 17. listopada 2009. godine te se kod utvrđivanja nastanka obveze kao relevantne imaju primjenjivati odredbe tada važećeg ZPDD-a, a ne trenutno važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava.

U svom prigovoru Ivan Perković nadalje navodi kako je odredba članka 5. stavak 6. ZPDD-a suprotna odredbama Zakona o obveznim odnosima o poslovnoj sposobnosti te Ustavu Republike Hrvatske. Također ističe kako je dionice Ciljnog društva stjecao isključivo kao zaposlenik Ciljnog društva bez bilo kakvih povoljnijih uvjeta te da u razdobljima stjecanja dionica Ciljnog društva nije živio s ocem Antom Perkovićem. Isto tako, Ivan Perković navodi kako je Anti Perkoviću dao punomoć za zastupanje na skupštinama Ciljnog društva isključivo kao predsjedniku Udruge.

U odnosu na navedeno, Agencija ističe kako odredbom članka 5. stavak 6. ZPDD-a kao niti kojom drugom odredbom ZPDD-a nije predviđena iznimka niti daljnji uvjeti pod kojim bi se ta odredba zakona u pojedinim slučajevima imala primijeniti.

Slijedom navedenog, za utvrđenje zajedničkog djelovanja Ante Perkovića i Ivana Perkovića relevantno je da su isti u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a ne je li Ivan Perković kupovao dionice Ciljnog društva kao zaposlenik Ciljnog društva, je li u to vrijeme živio zajedno s Antom Perkovićem te u kojem svojstvu mu je davao punomoć za zastupanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva.

Slijedom svega navedenog u poglavlju 3.2., utvrđeno je kako je nakon otkazivanja Glavne skupštine Ciljnog društva dana 31. kolovoza 2009. godine između Ante Perkovića, Marijana Ruždjaka i Boženka Loze uspostavljen odnos zajedničkog djelovanja jer je nedvojbeno utvrđeno da su se isti sporazumjeli surađivati međusobno s ciljem stjecanja dionica Ciljnog društva s pravom glasa i usklađenog ostvarivanja prava glasa na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 17. listopada 2009., a povezuju ih i okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Ciljnog društva (vrijeme u kojem su stjecale dionice, način stjecanja, odredbe ugovora o stjecanju, kao i druge okolnosti koje su dovele do stjecanja dionica koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba), te je utvrđeno kako Anto Perković, Marijan Ruždjak i Boženko Lozo djeluju zajednički sukladno članku 5. stavku 1. i stavku 2. točka 1. ZPDD-a, dok Anto Perković i Ivan Perković djeluju zajednički sukladno članku 5. stavku 6. ZPDD-a.

3.3. Prijelaz kontrolnog praga i dan nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje

Sukladno odredbi članka 9. stavak 1. ZPDD-a, ponudu za preuzimanje ciljnog društva obvezna je objaviti fizička ili pravna osoba kad neposredno ili posredno, samostalno ili djelujući zajednički, stekne dionice s pravom glasa ciljnog društva tako da, zajedno s dionicama koje je već stekla, prijeđe prag od 25% dionica s pravom glasa ciljnog društva (kontrolni prag).

Sukladno odredbi članka 6. stavak 2. ZPDD-a, dionicama s pravom glasa stjecatelja pribrajaju se dionice s pravom glasa osoba koje s njim djeluju zajednički.

Sukladno odredbi članka 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a, pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva koje drži ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički, u obzir će se uzeti dionice s pravom glasa ciljnog društva koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.

Nakon što je utvrđeno zajedničko djelovanje naprijed navedenih osoba, bilo je potrebno utvrditi u kojem su trenutku iste prešle kontrolni prag i kada im je nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva. S tim u vezi, a radi preglednosti, u nastavku se navode stjecanja svih osoba koje djeluju zajednički, nakon 1. studenog 2007. tj. nakon stupanja na snagu ZPDD-a koji je bio na snazi u vrijeme nastanka obveze, te se posebno analizira s koliko su punomoći raspolagali i kako su po njima glasovali, pri čemu valja uzeti u obzir činjenice kako se u razdoblju pred otkazanu Glavnu skupštinu Ciljnog društva koja je trebala biti održana 31. kolovoza 2009. godine i pred Glavnu skupštinu Ciljnog društva koja je održana 17. listopada 2009. godine značajno intenziviralo davanje i otkazivanje punomoći, kao i da je u postupku utvrđeno da je Anto Perković na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 17. listopada 2009. godine sudjelovao i glasovao i temeljem punomoći koje su mu dane nakon zadnjeg dana za prijavu sudjelovanja na navedenoj skupštini (10. listopada 2009.), te kako je u postupku utvrđeno da je Anto Perković na navedenoj skupštini sudjelovao i glasovao temeljem najmanje jedne sporne punomoći (detaljnije objašnjeno pod točkom 3.3.2.).

3.3.1. Stanje vlasničkih pozicija

Stanje vlasničkih pozicija za sve zajedničare utvrđeno je uvidom u podatke SKDD-a Stavke knjiženja dionica Ciljnog društva u razdoblju od 1. siječnja 2000. do 31. prosinca 2009. godine i drugu dokumentaciju prikupljenu tijekom postupka.

Na taj način, Agencija je utvrdila da su na dan stupanja na snagu ZPDD-a (1. studenog 2007.) dionice Ciljnog društva držali samo Anto Perković (84.024 dionice tj. 11,17% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) i Ivan Perković (1.276 dionica tj. 0,17% dionica s pravom glasa Ciljnog društva). Tijekom ovog postupka Ciljno društvo je Agenciji dostavilo presudu Visokog trgovačkog suda Posl.br. Pž-6118/10-3 od 2. travnja 2014., iz koje proizlazi da je Ugovor o stjecanju 10.000 dionica Ciljnog društva sklopljen između Ante Perkovića i Ciljnog društva dana 19. rujna 2005. godine ništav. Bez obzira što su pravne posljedice ništetnosti sukladno članku 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) da svaka strana drugoj treba vratiti ono što je temeljem ništetnog ugovora primila, Agencija je prilikom izračuna broja dionica koje je držao Anto Perković u obzir uzela i te dionice s obzirom da je isti po njima u spornom razdoblju ostvarivao pravo glasa, a što je u konačnosti bitno za primjenu odredbi ZPDD-a.

Nakon stupanja na snagu ZPDD-a, a prije uspostave zajedničkog djelovanja u rujnu 2009. godine, Anto Perković je stjecao i dodatne dionice Ciljnog društva, i to 31. listopada 2008.

kada je Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica od Ciljnog društva stekao 2.420 dionica (0,32% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) i 9. veljače 2009. godine kada je Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva stekao 500 dionica Ciljnog društva (0,07% dionica s pravom glasa Ciljnog društva). Također, temeljem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 7. listopada 2009. godine, Anto Perković je stekao 2.000 dionica Ciljnog društva (0,27% dionica s pravom glasa Ciljnog društva; na račun Ante Perkovića u SKDD-u upisano 9. listopada 2009. godine).

Također, Ivan Perković je temeljem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 7. listopada 2009. godine stekao 266 dionica Ciljnog društva (0,04% dionica s pravom glasa Ciljnog društva; na račun Ivana Perkovića u SKDD-u upisano 9. listopada 2009. godine).

Nadalje, Agencija je utvrdila da je Boženko Lozo dioničar Ciljnog društva postao dana 25. rujna 2009., sklapanjem naprijed opisanog Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d. s Ciljnim društvom kao prodavateljem, kojim je stekao 1.800 dionica (0,24% dionica s pravom glasa Ciljnog društva; na račun Boženka Loze u SKDD-u upisano dana 9. listopada 2009. godine).

Vežano uz stjecanja dionica od strane Marijana Ruždjaka, utvrđeno je da je dionice Ciljnog društva prvi put stekao 19. lipnja 2009. temeljem naprijed opisanog sklapanja Ugovora o prodaji i prijenosu dionica s Ciljnim društvom (14.000 dionica Ciljnog društva tj. 1,86% dionica s pravom glasa Ciljnog društva). Marijan Ruždjak je sljedeće stjecanje dionica Ciljnog društva ostvario sklapanjem ugovora s Ciljnim društvom dana 6. listopada 2009. godine temeljem kojeg je stekao 68.940 dionica Ciljnog društva (9,17% dionica s pravom glasa Ciljnog društva; na račun Marijana Ruždjaka u SKDD-u upisano dana 9. listopada 2009. godine).

Slijedom navedenog, utvrđeno je da na dan 17. listopada 2009. Anto Perković, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković zajedno neposredno drže 175.226 redovnih dionica Ciljnog društva, odnosno 23,3% dionica s pravom glasa Ciljnog društva.

3.3.2. Punomoći dioničara Ciljnog društva

Kao što je navedeno u točki 2.5. Zapisnika, u Ciljnom društvu je djelovala Udruga. Prema Statutu Udruge od 2. srpnja 2005. godine (dalje: **Statut Udruge**), kojeg je donijela I. redovna skupština Udruge, kao jedan od ciljeva i zadataka Udruge se ističe zastupanje članova Udruge na redovnim i izvanrednim sjednicama skupštine Ciljnog društva te prikupljanje potrebnih punomoći. Kako bi se ocijenilo mogu li se Anto Perkoviću (predsjedniku Udruge i predsjedniku Uprave Ciljnog društva) pribrojati dionice s pravom glasa s kojima je po punomoćima dioničara mogao glasovati na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, bilo je potrebno utvrditi je li pravo glasa iz tih dionica mogao ostvarivati samostalno po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.

Uvidom u punomoći koje su prikupljene tijekom postupka, vidljivo je da su dane punomoći davane kroz duže vremensko razdoblje (od 1999. godine nadalje) i s neograničenim trajanjem, da su formulirane općenito i da u njima nema posebnih uputa za glasovanje.

Međutim, tijekom postupka pred Agencijom, Anto Perković je tvrdio da nije mogao temeljem danih punomoći glasati po vlastitoj ocjeni, već u skladu sa Statutom i ciljevima Udruge. Tvrdio je da su skupštine Udruge redovito održavane, da se na njima raspravljalo o predstojećim odlukama Glavne skupštine Ciljnog društva te da su članovi Udruge o tome bili obaviješteni. Nadalje je tvrdio da su se redovito birala tijela Udruge koja su konačno i formulirala način glasovanja na skupštini Ciljnog društva.

Na navedene okolnosti Agencija je tijekom postupka izvršila uvid u Statut Udruge i dostupne zapisnike o radu tijela Udruge, saslušala pojedine članove Udruge i druge dioničare Ciljnog društva te utvrdila sljedeće.

Prema članku 13. Statuta Udruge, tijela Udruge su Skupština, Predsjednik i Dopredsjednik, Upravni odbor, Nadzorni odbor i Glavni tajnik. Prema članku 14. Statuta Udruge, Skupština je glavno tijelo Udruge koje čine svi članovi Udruge, redovno se održava jednom godišnje, saziva je Predsjednik Udruge i o njoj se vodi zapisnik. Sukladno članku 15. Statuta Udruge, Skupština Udruge se može održati ako je prisutno najmanje 5% članova Udruge.

U opisu nadležnosti Skupštine Udruge se, sukladno članku 16. Statuta Udruge, između ostalog, navodi da ona odlučuje o prijedlozima i zahtjevima upućenim Skupštini Udruge, bira, imenuje i opoziva članove Udruge u Nadzornom odboru Ciljnog društva te predlaže i bira opunomoćenike za zastupanje i glasovanje na Skupštinama Ciljnog društva i daje im potrebne upute. U opisu nadležnosti Predsjednika Udruge se, sukladno članku 18. Statuta Udruge, između ostalog, navodi da on organizira i pribavlja punomoći pojedinih članova Udruge kad je to potrebno radi jedinstvenog nastupa i glasovanja na Skupštinama Ciljnog društva.

S obzirom da je, prema članku 16. Statuta Udruge, Skupština Udruge ta koja daje uputu za glasovanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, Agencija je analizirala zapisnike sa Skupština Udruge održanih 1. rujna 2007. i 18. srpnja 2008., te ih usporedila sa zapisnicima s Glavnih skupština Ciljnog društva od 7. rujna 2007. i od 23. srpnja 2008. godine. Agencija nije mogla izvršiti usporedbu zapisnika Skupštine Udruge i zapisnika s Glavne skupštine Ciljnog društva 17. listopada 2009. godine s obzirom da je Skupština Udruge koja je trebala biti održana 22. kolovoza 2009. godine, prekinuta kako je opisano u točki 3.1.1. te o njoj nije sačinjen zapisnik.

Napominjemo da je Agencija zatražila i tonske zapise s održanih Skupština Udruge (u zapisnicima sa Skupština Udruge iz 2007. i 2008. godine navedeno je da su skupštine tonski snimane), ali iz Udruge je odgovoreno kako se traženi tonski zapisi ne mogu pronaći. Uvidom u zapisnike s održanih Skupština Udruge iz 2007. i 2008. godine utvrđeno je kako dnevni red s održanih Skupština Udruge nije sadržavao posebnu točku koja bi se odnosila na način glasovanja predsjednika Udruge kao punomoćnika članova Udruge na Glavnim skupštinama Ciljnog društva. Usporedbom gore opisanih zapisnika Skupštine Udruge i zapisnika s Glavne skupštine Ciljnog društva utvrđeno je da se na Skupštinama Udruge tek u sklopu izvješća o radu Udruge i završnoj riječi Ante Perkovića kao predsjednika Udruge, djelomično spomenula isplata dividende, dok se o drugim odlukama koje su trebale biti donesene na Glavnim skupštinama Ciljnog društva nije raspravljalo. Ovom prilikom se napominje kako su zapisnici sa Skupština Udruge iscrpni i puni podataka te Agencija stoga nije imala razloga sumnjati da zapisnici ne prikazuju vjerno tijek događaja na Skupštinama Udruge.

Agencija je tijekom postupka kao svjedoke saslušala pojedine članove Udruge i druge dioničare Ciljnog društva. Dok je dio saslušanih svjedoka na pitanje o tome je li se na Skupštini Udruge raspravljalo o pojedinim točkama Dnevnog reda Glavne skupštine Ciljnog društva odgovorilo da misle da ne ([REDACTED]), dio dioničara se toga ne može sjetiti ([REDACTED]), dio nije sudjelovao na Skupštinama Udruge u sporno vrijeme ([REDACTED]), a dva dioničara ([REDACTED]) su odgovorila da se o tome raspravljalo, pri čemu je svjedok [REDACTED], izjavio da se to činilo kroz izvješće Predsjednika Udruge, a tako je iskazivao i Anto Perković. U odnosu na navedeno je bitno napomenuti kako je isti svjedok ([REDACTED]) u postupku koji se ranije vodio pred Agencijom, u očitovanju od dana 24. svibnja 2010. godine, izjavio kako u dnevnom redu Skupštine Udruge nisu pojedinačno razmatrane točke dnevnog

reda Glavne skupštine Društva niti je o njima zauziman poseban stav nazočnih dioničara, već je temeljno pitanje koje je dioničare zanimalo i o kojem je Udruga donosila prijedlog za Glavnu skupštinu Ciljnog društva bilo pitanje mogućnosti isplate dividende. Saslušani svjedoci koji su punomoć za zastupanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva dali Anti Perkoviću su u svojim iskazima potvrdili da ih Anto Perković nije pojedinačno pitao na koji način glasovati po njihovim punomoćima na Glavnim skupštinama Ciljnog društva.

Prema iskazu Ante Perkovića i tajnika Udruge [REDAKCIJA], s obzirom da je Skupština Udruge koja je trebala biti održana 22. kolovoza 2009. godine prekinuta kako je opisano u točki 3.1.1., a da nova Skupština Udruge nije održana, Upravni odbor Udruge je bio taj koji je Anti Perkoviću dao uputu kako glasovati na predstojećoj Glavnoj skupštini. S tim u vezi, Agencija ističe kako se, prema članku 14. Statuta Udruge, odluka o sazivanju Skupštine Udruge dostavlja svim članovima Udruge 15 dana prije održavanja iste. S obzirom da je Glavna skupština Ciljnog društva koja je trebala biti održana 31. kolovoza 2009. otkazana, a da je nova Glavna skupština Ciljnog društva zakazana za 17. listopada 2009., bilo je dovoljno vremena za sazivanje nove Skupštine Udruge. Osim toga, ističe se kako je u skladu s gore navedenom odredbom članka 16. Statuta Udruge, Skupština Udruge ta koja daje uputu za glasovanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, a ne Upravni odbor Udruge. Ipak, Agencija je od Udruge zatražila zapisnike sa sjednica Upravnog i Nadzornog odbora Udruge iz 2009. godine, ali isti nisu dostavljeni uz obrazloženje da je arhiva Udruge samo djelomično sačuvana.

Agencija je kao svjedoke saslušala pojedine (bivše) članove Upravnog odbora Udruge ([REDAKCIJA]) te jednu članicu Nadzornog odbora Udruge ([REDAKCIJA]). Na pitanje o tome čime se bavio Upravni odbor Udruge te na koji način se raspravljalo o prijedlogu odluka za Glavnu skupštinu Ciljnog društva, svjedokinja [REDAKCIJA] je odgovorila kako se Upravni odbor bavio tekućim pitanjima vezanim za rad Udruge, kako se raspravljalo o odlukama koje su trebale biti donijete na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, ali da se ne sjeća jesu li članovi Upravnog odbora bili ti koji su odlučivali o načinu glasovanja na Glavnoj skupštini Ciljnog društva. U odnosu na isto pitanje, svjedok [REDAKCIJA] je odgovorio kako se većinom raspravljalo o trezorskim dionicama Ciljnog društva, kao i o tome treba li još dionica dati braniteljima, ali da se ne može sjetiti je li se raspravljalo o odlukama koje su trebale biti donesene na Glavnim skupštinama Ciljnog društva. Svjedokinja [REDAKCIJA] je u svom iskazu izjavila kako tijela Udruge nisu funkcionirala i kako je jedina godišnja aktivnost Udruge bila Skupština u koju su svi bili uključeni, a na posebno pitanje punomoćnika Ante Perkovića o tome od kuda joj je to poznato, odgovorila je da kad govori o tijelima Udruge, govori u svoje ime vezano za tijelo u kojem je ona bila član. Na posebno pitanje punomoćnika Ante Perkovića, koliko je puta kao predsjednik Nadzornog odbora Udruge sazvala sjednicu Nadzornog odbora Udruge, ista je odgovorila niti jednom jer nije dobila podlogu za svoj rad od tajnika Udruge koji je radio zapisnike i prikupljao sve ostale materijale koji su se prezentirali na skupštini Udruge, a ona te materijale nije niti tražila jer nikakvih aktivnosti Udruge nije bilo, sve aktivnosti Udruge počinju 14 dana prije održavanja skupštine Udruge.

Slijedom svega navedenog, u postupku je utvrđeno kako članovi Udruge, a niti ostali dioničari Ciljnog društva koji su dali punomoć za zastupanje Anti Perkoviću, nisu Anti Perkoviću davali posebne upute o načinu glasovanja na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, već je on mogao pravo glasa iz njihovih dionica ostvarivati samostalno te mu se stoga one pribrajaju sukladno članku 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a.

Nadalje, nakon otkazivanja Glavne skupštine Ciljnog društva 31. kolovoza 2009. godine, Anto Perković je počeo intenzivno prikupljati punomoći od dioničara Ciljnog društva. Tako je, pregledom datuma punomoći Ante Perkovića na Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 17. listopada 2009., u razdoblju od otkazivanja Glavne skupštine 31. kolovoza 2009. do 10.

listopada 2009., odnosno do zadnjeg dana prijave za sudjelovanje na Glavnoj skupštini Ciljnog društva, Anto Perković prikupio punomoći za zastupanje na Glavnoj skupštini Ciljnog društva od 59 dioničara, odnosno 11.644 glasova (1,55% dionica s pravom glasa Ciljnog društva).

Agencija ovom prilikom ističe kako je pregledom datuma punomoći danih Anti Perkoviću za zastupanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva te popisa prijavljenih punomoći Ante Perkovića za Glavnu skupštinu Ciljnog društva održanu 17. listopada 2009. godine, utvrđeno kako je Anto Perković sudjelovao i glasovao na toj skupštini i s još dvije punomoći koje su mu dane nakon datuma do kojeg je trebalo prijaviti Ciljnom društvu namjeru sudjelovanja na Glavnoj skupštini Ciljnog društva (10. listopad 2009. godine) i to s punomoći [REDACTED] od 17. listopada 2009. godine (101 dionica Ciljnog društva) i s punomoći [REDACTED] od 10. studenog 2009. godine (324 dionice Ciljnog društva).

Također, u postupku je dana 25. ožujka 2015. godine svjedočio i [REDACTED] koji je, prema dokumentaciji koju je Agenciji dostavilo Ciljno društvo, dana 6. listopada 2009. godine dao punomoć Anti Perkoviću za zastupanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva. Na pitanje svjedoku je li kome dao punomoć za zastupanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, svjedok je odgovorio kako nikada nikome nije dao punomoć za zastupanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, niti je ikada osobno dolazio na Glavne skupštine Ciljnog društva. [REDACTED] je dana 12. lipnja 2015. godine na zahtjev Agencije dostavio pisano očitovanje u kojem je izjavio da potpis na naprijed navedenoj punomoći od 6. listopada 2009. godine nije njegov te da je njegov potpis potpuno drugačiji, a što je i Agenciji bilo vidljivo usporedbom potpisa na spornoj punomoći s potpisom svjedoka [REDACTED] na zapisniku o saslušanju s usmene rasprave održane dana 25. ožujka 2015. godine. Uvidom u popis prijavljenih punomoći Ante Perkovića za Glavnu skupštinu Ciljnog društva održanu 17. listopada 2009. godine, utvrđeno je kako je Anto Perković sudjelovao i glasovao na toj skupštini i temeljem navedene punomoći i to sa 100 dionica Ciljnog društva.

Ovdje se napominje da je uvidom u javnobilježnički ovjeren zapisnik s Glavne skupštine Ciljnog društva održane 17. listopada 2009. utvrđeno kako su pred održavanje navedene skupštine dva od tri člana verificacijske komisije koja utvrđuje popis sudionika na istoj dala ostavke.

S obzirom da osobe između kojih je uspostavljen odnos zajedničkog djelovanja, kako je opisano pod točkom 3.2. i 3.3.1., s dionicama koje neposredno drže ne prelaze kontrolni prag od 25% dionica s pravom glasa Ciljnog društva, tek u trenutku pribrajanja dionica koje su tim osobama povjerene temeljem punomoći, dolazi do prelaska kontrolnog praga i nastanka obveze preuzimanja Ciljnog društva.

S obzirom da se stanje danih i opozvanih punomoći često mijenjalo, kao i s obzirom da su neke punomoći po kojima je glasano dane nakon zadnjeg dana za prijavu sudjelovanja na navedenoj skupštini, a najmanje je jedna i sporne vjerodostojnosti (davatelj punomoći negira njezino izdavanje), za utvrđenje broja dionica koje Anto Perković drži po punomoćima, Agencija ocjenjuje relevantnim zapisnik s Glavne skupštine Ciljnog društva održane 17. listopada 2009. godine. Naime, upravo je onaj broj dionica po kojima je Anto Perković ostvarivao pravo glasa po punomoćima na toj skupštini značajan za utvrđivanje broja dionica koje se Anti Perkoviću mogu pribrojati temeljem odredbe članka 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a. Napominje se da nije utvrđeno da bi na toj Glavnoj skupštini Ciljnog društva Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković imali punomoći za zastupanje drugih dioničara.

Uvidom u Izvješće o nazočnom temeljnom kapitalu iz Zapisnika s Glavne skupštine Ciljnog društva od 17. listopada 2009. godine utvrđeno je kako Anto Perković ukupno zastupa 174.111 glasova. Kad se od navedenog broja oduzmu dionice koje je na dan održavanja navedene Glavne skupštine on sam držao (36.244), kao i dionice koje je držao za Ivana

Perkovića (1.542) kao osobu koja s njim djeluje zajednički, utvrđeno je da Anto Perković po punomoćima ostvaruje 136.325 glasova Ciljnog društva, a što predstavlja udio od 18,13% dionica s pravom glasa Ciljnog društva.

Slijedom svega navedenog, utvrđeno je da na dan 17. listopada 2009. Anto Perković s punomoćima, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković ukupno drže 311.551 redovnu dionicu Ciljnog društva tj. 41,42% dionica s pravom glasa Ciljnog društva te da im je stoga prelaskom kontrolnog praga od 25% dionica s pravom glasa Ciljnog društva u skladu s člankom 9. stavak 1. ZPDD-a, u vezi s člankom 8. stavak 1. ZPDD-a, tog dana nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje.

Dodatno se napominje kako je uvidom u zapisnik s održane Glavne skupštine Ciljnog društva od dana 17. listopada 2009. utvrđeno kako su gore navedene osobe između kojih je uspostavljen odnos zajedničkog djelovanja po svim točkama dnevnog reda glasovali jednako i omogućili donošenje predloženih odluka (osim odluke o davanju razrješnice članovima Uprave Ciljnog društva), čime je postignut cilj koji su zajedničari namjeravali postići, a postizanje kojeg je na otkazanoj Glavnoj skupštini Ciljnog društva bilo upitno.

Marijan Ruždjak u svom prigovoru ističe kako se punomoći po kojima je Anto Perković ostvarivao pravo glasa na Glavnim skupštinama Ciljnog društva mogu pribrojiti samo Anti Perkoviću, a ne i ostalim osobama koje su navedene kao osobe u zajedničkom djelovanju jer one o tome nisu imale niti su mogle imati saznanja. Agencija ne prihvaća navedeno iz razloga jer je odredbom članka 8. stavka 1. točke 5. ZPDD-a propisano kako se pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva koje drži ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički, u obzir uzimaju dionice s pravom glasa ciljnog društva koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.

Nadalje, Marijan Ruždjak u svom prigovoru navodi kako je u postupku utvrđeno da se stanje punomoći mijenjalo te da su čak neke punomoći sporne vjerodostojnosti te ih je stoga neprimjereno pribrojiti ostalim osobama koje te punomoći nisu imale. Činjenica je da se stanje punomoći mijenjalo i da ostale osobe nisu mogle znati s koliko punomoći Anto Perković raspolaže, ali je to u svakom slučaju mogao znati Anto Perković u trenutku kad se prijavljivao za sudjelovanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva i kasnije glasovao temeljem tih punomoći.

U odnosu na datum nastanka obveze, Marijan Ruždjak u svom prigovoru ističe kako je Anti Perkoviću sukladno odredbi članka 61. stavak 3. ZPDD-a trebala nastati već temeljem ugovora o stjecanju dionica koje je Anto Perković sklopio dana 31. listopada 2008. godine te dana 23. ožujka 2009. godine, a koja odredba je analogna odredbi članka 61. stavak 6. ZPDD-a.

Iz prigovora Marijana Ruždjaka proizlazi kako se referira na odredbu članka 61. stavak 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/07) koja glasi: „*Odredbe ovoga Zakona primjenjivat će se na odgovarajući način, u slučaju daljnjeg stjecanja dionica ciljnog društva, i na dioničare dioničkog društva koje je nakon stupanja na snagu ovoga Zakona postalo ciljno društvo, a koji u trenutku kad društvo postane ciljno društvo drže 25% do 75% dionica s pravom glasa u društvu, stečenih prije nego što je dioničko društvo postalo ciljno društvo.*“ Agencija ovom prilikom ističe kako se navedena odredba odnosi na slučaj daljnjeg stjecanja dionica ciljnog društva koje nije bilo ciljno društvo u vrijeme stupanja na snagu tog zakona te stoga nije primjenjiva na Ciljno društvo jer je ono bilo ciljno društvo i ranije.

Boženko Lozo u svom prigovoru navodi kako je iz Zapisnika razvidno da Anto Perković (uzimajući u obzir i punomoći) i Marijan Ruždjak na dan 24. kolovoza 2009. godine drže ukupno 31,65% dionica s pravom glasa Ciljnog društva što znači da im je barem na taj dan, ako ne i ranije nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje.

U odnosu na navedeno Agencija ističe kako sukladno odredbi članka 61. stavak 6. ZPDD-a, a koja je stupila na snagu 31. ožujka 2009. (Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava, Narodne novine br. 36/09), osobe koje na dan stupanja na snagu zakona drže više od 25% dionica Ciljnog društva s pravom glasa, a nisu bile obvezne objaviti ponudu za preuzimanje, u slučaju daljnjeg stjecanja dionica s pravom glasa ciljnog društva obvezne su objaviti ponudu za preuzimanje sukladno odredbama zakona.

U konkretnom slučaju je bilo stoga potrebno utvrditi koliki broj dionica su osobe među kojima je utvrđeno postojanje odnosa zajedničkog djelovanja držale na dan 1. studenog 2007. godine kad je na snagu stupio ZPDD te kad je došlo do prvog stjecanja nakon 31. ožujka 2009. godine kad je na snagu stupila odredba članka 61. stavak 6. ZPDD-a.

Agencija je utvrdila da su na dan stupanja na snagu ZPDD-a (1. studenog 2007.) dionice Ciljnog društva držali samo Anto Perković i Ivan Perković.

Međutim u razdoblju od 31. ožujka 2009. godine do 24. kolovoza 2009. godine oni nisu stjecali dionice Ciljnog društva te im stoga u tom razdoblju sukladno odredbi članka 61. stavak 6. ZPDD-a na taj dan nije mogla nastati obveza objavljivanja ponude za preuzimanje.

4. Zaključno

Agencija ističe kako je u predmetnom postupku bilo potrebno najprije utvrditi je li sukladno materijalnim odredbama ZPDD-a nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje u Ciljnom društvu, a potom odlučiti o nadzornim mjerama koje se mogu izreći sukladno odredbama članka 48. stavak 3. ZPDD-a.

Na temelju savjesne ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, nedvojbeno je utvrđeno kako je između Ante Perkovića, Marijana Ruždjaka i Boženka Loze nakon otkazane Glavne skupštine Ciljnog društva dana 31. kolovoza 2009. godine uspostavljen odnos zajedničkog djelovanja na način da su se isti sporazumjeli surađivati međusobno s ciljem stjecanja dionica Ciljnog društva s pravom glasa i usklađenog ostvarivanja prava glasa na Glavnoj skupštini Ciljnog društva 17. listopada 2009., a povezuju ih i okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Ciljnog društva (vrijeme u kojem su stjecale dionice, način stjecanja, odredbe ugovora o stjecanju, kao i druge okolnosti koje su dovele do stjecanja dionica koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba), te je utvrđeno kako Anto Perković, Marijan Ruždjak i Boženko Lozo djeluju zajednički sukladno članku 5. stavku 1. i stavku 2. točka 1. ZPDD-a, dok Anto Perković i Ivan Perković djeluju zajednički sukladno članku 5. stavku 6. ZPDD-a pa je slijedom navedenog odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Odredbom članka 48. stavak 1. ZPDD-a propisano je da će Agencija kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonitosti, rješenjem naložiti poduzimanje radnji koje pridonose uspostavljanju zakonitosti. U stavku 2. istog članka propisano je da će Agencija rješenjem odrediti rok za izvršenje i dostavljanje dokaza o učinjenom, dok je u stavku 3. točki 1. istog članka propisano da kada utvrdi postojanje nepravilnosti i/ili nezakonitosti, Agencija će utvrditi postojanje obveze objavljivanja ponude za preuzimanje te naložiti poduzimanje radnji radi objavljivanja ponude za preuzimanje.

Uvidom u službenu evidenciju Agencije – urudžbeni zapisnik te predmete Agencije KLASA: UP/I-451-04/10-10/24, KLASA: UP/I-451-04/10-10/22, KLASA: UP/I-451-04/10-10/23 utvrđeno je da stranke nisu do donošenja ovog rješenja u skladu s odredbama ZPDD-a Agenciji podnijele zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. ZPDD-a te je slijedom navedenog riješeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Agencija je odlučujući o dužini roka u kojem su stranke Anto Perković, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković dužne Agenciji podnijeti zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. br. 109/07, 36/09, 108/12, 90/13-Odluka USRH, 99/13-Odluka USRH i 148/13), uzela u obzir prirodu i obujam obveze te ocijenila da je navedeni rok primjeren za sastavljanje zahtjeva za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, sastavljanje ponude za preuzimanje i prikupljanje isprava iz članka 22. stavka 3. navedenog Zakona o preuzimanju dioničkih društava te dostavljanje istog Agenciji.

Odredbom članka 48. stavak 4. ZPDD-a je propisano kako će Agencija sve poduzete mjere iz stavka 3. istog članka, dostaviti ciljnom društvu, dioničarima putem ciljnog društva, odnosno, depozitaru te uređenom tržištu na kojem je odobreno trgovanje dionicama ciljnog društva te je slijedom navedenog odlučeno kao u točki 3. izreke ovog rješenja.

Temeljem odredbe članka 8. stavak 3. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga, ovo rješenje objavit će se na internetskoj stranici Agencije te je stoga riješeno kao u točki 4. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu u Zagrebu u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja.

KLASA: UP/I 034-01/14-01/03
URBROJ: 326-01-770-771-16-132

Zagreb, 25. ožujka 2016.

PREDSJEDNIK UPRAVNOG VIJEĆA

Petar-Pierre Matek